

Po hádková

Pro porozumění beze slov
zasypal bych Tě jimi.
Pro něžný pohled Tvůj
překážel bych svými.
Pro dotek tváře v tmě
směnil bych sliby.

Slova se strkají
v nezmarném stepu.
Poslední, nechtěné,
příslibem oděné,
vytrhlo z úst sladký
věneček dechu.

Mih Tvoji blízkosti,
ohrazen v pastvinu,
světlo dnes ranní
spáslo až na hlínu.